

AMTSRÅDSFORENINGEN I DANMARK

Den 26. januar 1987

Økonomiske konsekvenser for amtskommunerne ved gennemførelse af §§ 16 og 24 i udkast af 18. december 1986 til lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien

1. I udkast af 18. december 1986 til lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien fremgår det af § 16, at en patient, der er tvangsfikseret med bælte, skal have fast vagt, samt af § 24, at frihedsberøvede efter reglerne i §§ 5-11 har adgang til enestue, tilbud om beskæftigelse, mindst én times ophold i frisk luft dagligt m.v. Forslaget har dermed betydning for amtskommunernes drifts- og anlægsbudgetter.

På baggrund af oplysninger fra en enkelt amtskommune skal det derfor i det følgende forsøges at opstille nogle konsekvensberegninger over lovudkastets §§ 16 og 24 for så vidt angår øgede drifts- og anlægsudgifter, såfremt lovforslaget gennemføres. Da tallene for én amtskommune ikke nødvendigvis er dækkende for alle andre amtskommuner, er beregningerne naturligvis behæftet med en vis usikkerhed.

2. Gennemføres lovforslaget i amtskommunen, vil størrelsen af sengeafsnittene skulle reduceres for at opfylde de i lovudkastet skitserede retningslinier - f.eks. vil to sengeafsnit med hver 20 sengepladser skulle ændres til 3 sengeafsnit på hver 14 sengepladser.

Ifølge amtskommunens oplysninger vil der således for at imødekomme lovforslagets krav til stuestørrelse, toilet/badeforhold, ventilationsforhold m.v. skulle foretages bygnings- og installationsændringer af en størrelsesorden svarende til ca. 200.000 kr. pr. sengeplads (ekskl. moms.).

Med udgangspunkt i antallet af tvangsindlagte på amtskommunale psykiatriske sygehuse/afdelinger i 1985 (ca. 1000) samt et beregnet antal amtskommunale sengepladser til tvangsindlagte kan merudgifterne til anlæg herefter beregnes. Det beregnede antal amtskommunale sengepladser til tvangsindlagte er naturligvis en usikker størrelse. Ifølge principbetænkningen om tvang i psykiatrien adskiller varigheden af tvangsindlagtes hospitalsophold sig ikke væsentlig fra et samlet patientmateriale, når bort-

ses fra de mange, meget korte indlæggelser blandt de tvangsindlagte. Dertil kommer, at det er nødvendigt for et psykiatrisk sygehus/afdeling altid at have kapacitet til yderligere tvangsindlæggelser.

På den baggrund og ud fra oplysningerne fra en enkelt amtskommune synes det beregnede antal senge til tvangsindlagte at andrage mellem $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{3}$ af antallet af tvangsindlagte, afhængigt af, hvor i landet tvangsindlæggelsen finder sted. Det kan derfor skønnes, at ca. 400 sengepladser skal ombygges for i alt 80 mio. kr.

3. Lovforslagets krav om, at en patient, der er tvangsfikseret med bælte, skal have fast vagt, samt kravet om mindst én times ophold i frisk luft dagligt, og endelig det forhold, at der skal oprettes nye sengeafsnit, medfører, at det er nødvendigt at nynormere et antal stillinger, der indebærer øgede lønudgifter på i gennemsnit 170.000 kr. pr. nynormeret stilling.

Det samlede antal nynormeringer er ligeledes usikkert, men det er ikke urimeligt at regne med én nynormering pr. to beregnede antal sengepladser, dvs. i alt 200 nynormeringer til i alt 34 mio. kr.

De amtskommunale merudgifter bliver således ca. 114 mio. kr.

4. Tages i stedet blot udgangspunkt i, at det ifølge oplysningerne fra amtskommunen vil koste ca. 140.000 kr. pr. tvangsindlagt at følge kravene i lovudkastets §§ 16 og 24, vil de samlede amtskommunale merudgifter beløbe sig til 140 mio. kr.

5. Det kan således skønnes, at de amtskommunale merudgifter, dvs. eksklusiv Københavns og Frederiksberg Kommuner, ved gennemførelse af udkastet af 18. december 1986 til lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien for så vidt angår §§ 16 og 24 vil beløbe sig til et sted mellem 115 og 140 mio. kr. alene for